

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. Пловдив, 28.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Милена Б. Рангелова
Деница Ц. Стойнова

при участието на секретаря Мариана Н. Апостолова
в присъствието на прокурора Стефани К. Черешарова
като разгледа докладваното от Деница Ц. Стойнова Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20215000600378 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

Предмет на разглеждане е присъда № 260024/ 04.06.2021г., постановена по НОХД № 270/2020г., с която Окръжен съд – Хасково е признал подсъдимият Д. Т. Т. за невинен в извършване на престъпление по чл. 354а, ал.1, изр.1 – ро от НК - за това, че на 13.10.2019г. в гр.*, обл. *, без надлежно разрешително е държал с цел разпространение високорискови наркотични вещества - марихуана с общо нето тегло 614,54 грама, със съдържание на тетраhydroканабиол от 6 тегловни % до 15.1 тегловни % на обща стойност 3 687.24 лв., поради което и на основание чл.304 от НПК го е оправдал изцяло по предявеното му с внесеният обвинителен акт обвинение. С присъдата съдът се е разпоредил и с приложените по делото вещественни доказателства.

Недоволен от съдебния акт, прокурор от ОП – Хасково го атакува, първоначално с общо заявено оплакване за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на съдебния акт. В депозирания допълнителен протест се прави възражение за неправилна оценка и анализ на гласните доказателства, върху които почива обвинителната теза, възражава се и срещу изводите на окръжният съд относно годността на веществените доказателства, приложени по делото. Прави се искане присъдата да се отмени и да се постанови нова, с която подсъдимият Т. да бъде признат за виновен и осъден по

предявеното му обвинение с налагане на наказание в размер на 2г. лишаване от свобода, изтърпяването на което, на основание чл.66 от НК, да бъде отложено с изпитателен срок от 3г., както и Глоба в размер на 5 000лв.

Представляващият Апелативна прокуратура - Пловдив прокурор поддържа протеста по изложените в него съображения, които доразвива в пледоарията си по съществото на делото.

Подсъдимият, лично и чрез защитника си, оспорват протеста и молят да не се уважава, а присъдата като правилна и законосъобразна молят да се потвърди.

ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, след като се запозна с приложените по делото доказателства, прецени направените оплаквания, становищата на страните и служебно извърши проверка на правилността и законосъобразността на обжалвания съдебен акт в пределите и предмета на въззивната проверка по чл.313 и чл.314 от НПК, намери за установено следното:

Протестът на ОП - Хасково е подаден в срок, от надлежна страна в процеса, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално ДОПУСТИМ, но разгледан по същество – НЕОСНОВАТЕЛЕН.

За да постанови атакуваната присъда, Окръжният съд е приел за установена следната фактическа обстановка :

Подсъдимият Д. Т. Т. живеел в гр. * на семейни начала със свидетелката З. С., от което съжителство имали дъщеря А., на 6 години към месец октомври 2019г. Постоянната адресна регистрация на подсъдимия била в гр.* на ул. „*“ № 58, но със св. С. и детето им обитавали къща на ул. „*“ №10 в същия град. За да издържа семейството си, подсъдимият работел на три места - като охранител на * в гр.* и като треньор в спортен клуб по * към Община – *, където тренирал деца. Отделно бил регистриран като земеделски производител и отглеждал *, намиращ в землището на гр.* след старата железопътна линия, която минавала в близост до града и покрай улица „*“.

На 13.10.2019г. подсъдимият, св.С. и детето им били в домът си в гр.* на посоченият по-горе адрес

на ул. „*“ № 10. Около обяд на гости им дошла св. М. Р., която от 2015г. била студент във *, но към месец октомври на 2019г. гостувала на роднините си в гр.*. Св.Р. познавала подсъдимия, св.С. и дъщеря им А., за която обичала да се грижи при престойта си в гр. *. На същата дата - 13.10.2019г. св. С. имала запазен около 14 часа час за маникюр, а подсъдимият имал работата в * и за това помолили св.Р. да се грижи за детето им А., докато С. и подсъдимият са заети. Св. Р. се съгласила и св.С. с автомобила си я откарала с детето до дома на родителите на Р., намиращ се на ул. „*“ № 93 в гр. *. След това, св. С. отишла на маникюр, подсъдимият вече бил отишъл в *.

Първоначално св. Р. с детето останали в дома на родителите на първата, но после

отишли до домът на бабата на св. Р., намиращ се наблизо на същата улица „*“, но на № 109, като стояли на улицата. От другата страна на улицата пред посоченият адрес, имало засадено орехово дърво, а самото място било обрасло с избуяла трева и се използвало за бунище, зад него минавала стара ж.п.линия. След като свършил работата си в * подсъдимият се обадил на св.С. и й казал, че му е по - удобно да отиде пеш до ул. „*“, от където св. С. ще мине да ги вземе с автомобила. Подсъдимият тръгнал пеш към посочената улица, около 15 часа минал през ж.п.линията, после през обраслата с избуяла трева площ, в която оставил неустановен предмет. След това излязъл от тревата и отишъл до детето си и св. Р.. Последната видяла идването му, но не забелязала Т. да носи нещо в ръцете си, като през това време си пишела по телефона с бившия си приятел.

На същата дата св. Г.Т. - полицейски служител в ПУ - * към РУ -МВР *, който водел против подсъдимия оперативна разработка за употреба на марихуана, получил оперативна информация от неизвестно лице, че подсъдимият ще чисти стръкове и глави от марихуана и ще пренася голямо количество наркотично вещество, както и че ще премине по ул. „*“. За получената информация св.Т. уведомил полицейските служители – свидетелите Д.Б. и Ф.Г., като им разпоредил да отидат на ул.„*“ и да задържат подсъдимия. Двамата свидетели в този момент със служебен автомобил — бяла „*“ извършвали обход в гр.* и след разпореждането на св.Т., се насочили с автомобила към ул. „*“, придружени от още един също бял, но обозначен със съответните знаци, полицейски автомобил. Около 2-3 минути след идването на подсъдимия при детето му и св.Р., двата полицейски автомобили преминали с бърза скорост по ул. „*“ и пред № 109. Свидетелите Б. и Г. видели подсъдимия с детето и св.Р., но не забелязали подсъдимият да носи нещо в ръцете си, а според дадената им от св.Т. информация, той трябвало да носи голямо количество наркотично вещество. Уведомили св.Т., а последният им разпоредил да не извършват проверка на подсъдимия и Б. и Г. продължили движението си, без да спрат автомобилите. От своя страна подсъдимият, след преминаването на полицейските автомобили, отново навлязъл в затревената площ, приклеknал за кратко, след което се върнал на улицата при детето си и св. Р.. После се обадил на св.С. и й казал, че я чакат и детето не слуша. След като св.С. приключила с маникюра отишла с автомобилът си до ул. „*“ и взела подсъдимия и детето им и тримата се прибрали в домът си на ул. „*“, а св.Р. се прибрала в дома на баба си.

Същевременно, след заявеното от св. Б. и св. Г., св. Т. посетил Община *. Там имало изградено общинско видеонаблюдение и Т. прегледал записа от камерите на кръстовището на ул. „*“ и ул. „*“. Разпознал на записа подсъдимия, когото познавал отпреди и като облечен с дрехите, които подсъдимият предал доброволно по - късно. Преглеждайки записа, Т. се обадил на колегите си - свидетелите Б. и Г. и им казал да отидат до ореховото дърво и да търсят в тревната площ, защото бил възприел, че преди

преминаването на двата полицейски автомобила подсъдимият оставя в тревата близо до ореховото дърво черна кофа, а след преминаването им се връща и я премества 1-2 метра, като я скрива с листа. Св. Г. изпълнил указаното и отишъл сам на въпросното място, но не намерил нищо и уведомил св.Т.. Последният отново се върнал в Общината, пуснал пак записа от видеонаблюдението и отново изпратил на мястото свидетелите Б. и Г., като ги упътвал къде да търсят. Следвайки указанията му, двамата отново претърсили тревната площ, нищо не намерили, след това преместили автомобила няколко метра напред и след известно търсене намерили в тревата черна пластмасова кофа, покрита е борови клонки, в която имало спортно горнище и марихуана в суров вид /глави от растението/. Част от марихуаната била в насипно състояние на дъното на кофата, а друга била поставена в три полиетиленови торбички, за което уведомили св.Т. и запазили местопроизшествието. За случилото се бил уведомен и разследващ полицай, който на същата дата, за времето от 18.55 ч. до 19.15ч. извършил оглед, за което бил съставен протокол за оглед на местопроизшествието и фотоалбум. При огледа, в затревената площ на 11 м. от ореховото дърво, на отъпкано място, на което имало строителни отпадъци и борови клонки, под последните /клонките/ се намерила обърната странично черна ПВЦ кофа с метална дръжка, съдържаща спортно горнище на цвят сиво, синьо и черно, размер „М“, а под него три броя полиетиленови торбички - черна, синя и жълта със зелена листна маса под формата на глави и силен мирис на марихуана. В насипно състояние от същата зелена маса имало и на дъното на кофата. При огледа, кофата и съдържащата се в нея зелена листна маса се претеглили, общото им бруто тегло било 1330гр. Претеглили се поотделно и трите полиетиленови торбички със зелената листна маса, като тази в черната торбичка била с бруто тегло 210 гр., в синята е бруто тегло 120 гр., в жълтата с бруто тегло 90 гр., насипната зелена листна маса на дъното на кофата била с бруто тегло 910 гр. В протокола не се отразено в спортното горнище да е била намерена листна маса. При огледа намерената зелена листна маса се изследвала с полеви наркотест и реагирала на канабис. С протокола за оглед намерените вещи се иззели /л.26 - 30 д.п./ и на същата дата при условията на чл.212 ал.2 от НПК, било образувано досъдебното производство № 410/2019г. по описа на РУ МВР *, водено за престъпление по чл. 354а, ал.3 от НК под надзора на Районна Прокуратура - *. Впоследствие на 29.01.2020г. досъдебното производство било прието по компетентност от Окръжна Прокуратура - Хасково и продължило под надзора на последната за престъплението, за което е внесен обвинителният акт.

Междувременно, след като свидетелите Б. и Г. съобщили на св. Т. за намерената кофа с наркотичното вещество, последният с други полицейски служители отишъл на същата дата - 13.10.2019г. в дома на подсъдимия и св.С. на ул. „*“ № 10 и там в 17.45 часа била извършена проверка по реда на ЗМВР, при която не се намерило нищо забранено. За проверката се съставил протокол, в който се отразило, че се провела по

досъдебното производство, макар то да не е било образувано още. Малко по-късно - в 18.30ч., също по реда на ЗМВР, бил проверен и лекият автомобил на подсъдимия, марка „*“ с рег. №*, в който също не били намерени забранени вещи /л.37-38 д.п./. С протокол от същата дата -13.10.2019г. подсъдимият предал доброволно на св.Т. пак по досъдебното производство дрехите си - къси панталони с надпис „WRESTLING“ - сиви, със син кант и тениска тъмно синя на цвят със жълто-оранжев кант, които на следващия ден св.Т. предал с разписка на водещия разследването /л.39 - 40 д.п./. На 13.10.2019г. лицето А. Б., * към Община *, предал доброволно на св. Т. по досъдебното производство, компакт диск DVD + R със запис от 13.10.2019г. в интервала 15.03.30ч. - 16.36ч. от охранителната камера на Община *, монтирана на кръстовището на ул. „*“ и ул. „*“ /л.43 д.п./. На същата дата - 13.10.2019г. подсъдимият бил задържан със заповед по ЗМВР за срок от 24 часа /л.46 д.п./, а след освобождаването му на 14.10.2019г. бил извършен оглед от разследващ полицай в дома на ул. „*“ №10. При огледа върху хладилника в коридора, се намерила и описала черна електронна везна марка „NEO“, която подсъдимият предал доброволно с протокол на разследващия и посочил, че се ползвала от съпругата му за теглене на храна /л.32 - 35, 45 д.п./. Забранени вещи, включително наркотични вещества, не се намерили.

Доброволно предадените от подсъдимия дрехи и електронната везна били огледани като веществени доказателства с протокол от 07.11.2019г., описани и фотографирани /л.91-94 д.п./. Огледът им се извършил в присъствието на поемните лица - свидетелите М. Д., Е. В. и М. К. – * технически помощник. При огледа по дрехите и везната не е отразено да са установени следи от наркотични вещества. На същата дата - 07.11.2019г. в присъствието на същите лица, по досъдебното производство се огледали като веществени доказателства и намерените и иззети на 13.10.2019г. с протокола за оглед на местопроизшествие - пласмасова кофа, намиращото се в нея спортно горнище и зелената листна маса - както тази в насипно състояние, така и съдържащата се в трите полиетиленови торбички /л.95-102 д.п./. Според обстоятелствената част на протокола, зелената листна маса в сурово състояние под формата на глави, реагираща на „канабис“ била извадена в РУ - * и поставена за изсушаване на проветриво място, като се номерирала като обекти от 1 до 5. Брутото тегло в сурово състояние на съответните обекти било: 910 гр. на зелената маса в насипно състояние съдържаща се в кофата, обозначена като Обект 1. В джоба на спортното горнище се намерила в насипно състояние също такава сурова зелена листна маса, обозначена като Обект 2, без да е отразено теглото ѝ. Като Обект 3 с бруто тегло 210 гр. се обозначила зелената листна маса в черната полиетиленова чанта. Тази в синята полиетиленова чанта била с бруто тегло 120 гр. и се номерирала като Обект 4, а съдържащата се в жълтата полиетиленова чанта сурова зелена листна маса била с бруто тегло 90 гр. и се обозначила като Обект 5. Общото бруто тегло в сурово състояние на зелената листна маса за петте обекта било 1330 гр. и тя била поставена в кашони за изсушаване. Според констативната част

на протокола, на датата на съставянето му - 07.11.2019г. се е извършил оглед на наркотични вещества и изземване на представителни проби, като е огледана пластмасовата кофа, спортното горнище, трите полиетиленови чанти и въпросните посочени по-горе пет обекта със зелена листна маса, но след изсушаването ѝ, като за петте обекта е отразено, че брутото тегло на листната маса в изсушено състояние при претеглянето ѝ в хартиени пликове, било съответно: 290 гр. за Обект 1, 8 гр. за Обект 2, 220 гр. за Обект 3, 130 гр. за Обект 4 и 100 гр. за Обект 5, а общото бруто тегло било 748 гр.

След това листната маса - обектите от 1 до 5 била изследвана чрез назначената на досъдебното производство, Физико-химическа експертиза № 606/03.12.2019г. /л.123-125 д.п./, изготвена от вещото лице Ц. Т.. Според заключението сухата зелена растителна маса в петте обекта, представлява коноп /марихуана, канабис/ и съдържа активен наркотично действащ компонент „тетрахидроканабинол“, определен за всеки от обектите поотделно, както и нетното им тегло, а именно: Обект 1 бил с нетно тегло преди анализа 243.46 гр. и имал съдържание на тетрахидроканабинол 11.5 тегловни %. Обект 2 бил с нетно тегло 1.59 гр. преди анализа, след него 1.2 гр. и съдържание на тетрахидроканабинол 6 тегловни %. Обект 3 бил с нетно тегло преди анализа 177.42гр., след него 177гр. и съдържание на тетрахидроканабинол 7.2 тегловни %. Обект 4 бил с нетно тегло преди анализа 109.96 гр., след него 109.6 гр. и съдържание на тетрахидроканабинол 15.1 тегловни %. Обект 5 бил с нетно тегло преди анализа 82.11 гр., след него 81.8 гр. и съдържание на тетрахидроканабинол 8.1 тегловни %. За нуждите на изследването от обект 1 били отделени 2.5 гр., като след това изследваната листна маса била изпратена в ЦМУ.

Доброволно предаденият диск DVD+R, със записа от общинското видеонаблюдение от камерата на кръстовището на ул. „*“ с ул.„*“ в гр.*, бил изследван чрез назначената на досъдебното производство Видеотехническа Експертиза № 36 / 09.03.2020г. /л.137 д.п./ изготвена от вещото лице И. А.. Според заключението на диска има записан един видеофайл, по който не са установени следи от манипулация, като диска не е автентичен, понеже представлявал цифров презапис от оригиналният файл на твърдия диск на охранителната система.

В хода на съдебното следствие е била назначена допълнителна видеотехническа експертиза № 53/28.05.2021г. Според заключението ѝ е невъзможно да се идентифицира което ѝ да е от лицата на видеозаписа, поради отдалечеността им от заснемащото устройство и ракурса на заснемане - отгоре и под ъгъл, вследствие на което няма ясно изразени частни признаци за извършване на лицева идентификация. Пак поради същите обстоятелства, вещото лице не може да идентифицира и видът на предмета, държан в началото на записа от лице от мъжки пол в тревните площи, както и действията му при повторното навлизане в тревната площ и след приклякването.

С оглед доводите в протеста, по инициатива на представителя на апелативна прокуратура и по служебен почин в тази инстанция се проведе допълнителен разпит на свидетелите Т., Г. и Б., разпитаха се като свидетели за първи път Н.С. /поемно лице/ и Д.К. /посочен от св. Т. като съпричастен към деянието и като източник на оперативна информация за него/. Назначена бе и изготвена от *-* лицево – идентификационна експертиза, заключението на която е съдържателно идентично с изготвената в първата инстанция – идентификация на лицата и на предмета, който лице от мъжки пол държи е невъзможно, невъзможно е и открояването и индивидуализирането на действията, които заснетото лице извършва в затревения участък.

Служебно, не се констатира допуснати от първостепенния съд съществени и неотстраними процесуални нарушения, които по смисъла на чл.335, ал.2 от НПК да водят до отмяна на присъдата на процесуално основание, с каквото искане впрочем апелативният съд не е и сезиран. Внимателният прочит на материалите по делото говори, че окръжният съд е положил усилия да изпълни изискванията на чл.13 и чл.14 от НПК за обективно, пълно и всестранно изясняване на релевантните за предмета на делото факти, а събраните в хода на съдебното следствие доказателства са били подложени на обстоен правен анализ, което води до извод, че атакуваният съдебен акт покрива изискуемият се стандарт за мотивираност и обоснованост - една от гаранциите за справедлив процес по чл.6 § 1 от ЕКЗПЧОС. Мотивите дават възможност на страните да реализират правото си на защита в пълен обем, а на въззивния съд – да осъществи въззивната проверка в предмета и пределите ѝ, очертани в чл.313 и чл.314 от НПК.

Прокуратурата гради обвинението върху показанията на св. Т., Б. и Г., записа от общинската камера в с. * и приложените по делото веществени доказателства. Внимателният прочит на материалите по делото говори, че визираните доказателствени източници или са дискредитирани /частично показанията на св. Т./, или, не съдържат значима за доказване на обвинението информация /показанията на Б., Г. и записа от камерата/, или, пороци в приобщаването им към доказателствената маса са били допуснати /по отношение на наркотичните вещества/. Поради това, преценени поотделно и в съвкупност, обвинителните доказателства могат да доведат най - много до извод за наличието на обосновано предположение за съпричастност на Т. към деянието, но не и на тяхна база да се постигне стандарта, залегнал в закона по смисъла на чл.303, ал.2 от НПК.

Показанията на силно ангажирания с казуса полицейски служител Т. съдържат основно оперативна информация, предположения и сведения за посткриминални събития. Известно е, че оперативната информация не може да е доказателство, върху което да почива осъдителната присъда, като съобщеният едва в тази инстанция източник на тази информация – св. Д.К., отрече да е водил разговори със св. Т. и да му

е предоставял каквито й да е сведения по случая. Вярно е казаното от представителя на апелативна прокуратура, че недотам адекватно поведение демонстрира св. К. в съдебна зала, както и че правото му да не се самоуличава, което бе изрично разяснено от съда, вероятно е повлияло на показанията му. Но, факт е, че казаното от К. влиза в конфликт и не подкрепя показанията на св.Т. за проведени оперативни беседи и получени от тях сведения за съпричастност на Т. към инкриминираното деяние, за времето и мястото на провеждането на които, впрочем, Т. е изключително непоследователен. Веднъж твърди разговорите с К. да са се състояли преди инкриминираната дата и сведенията да са ползвани като основание за провеждане на полицейската акция на 13.10.2019г., после, че разговорите са водени при задържането на К. по друг случай /на 28.06.2021г./, после, че не точно при задържането, а малко преди това в коридор са водени, после, че 6 месеца преди задържането на К. беседи с него по повод съвместна престъпна дейност с Т. е провеждал. Така или иначе, съдържащите се факти в производните доказателства - анализирани части от показанията на св. Т., не намериха опора в посоченият от последния първичен източник на тези факти – показанията на св. К..

По – същественото обаче е друго. Заявеното с увереност и категоричност от св. Т., че преглеждайки записа от общинската камера е бил в състояние да възприеме и е възприел носения от Т. товар – черна пластмасова кофа с метална дръжка, както и че е бил в състояние да отграничи и индивидуализира действията на подсъдимия – оставяне на кофата в тревата с последващото й преместване и покриване с борови клонки, е недостоверно. За обективно следва да се приеме съобщеното от свидетеля Т., че преглеждайки записа той е могъл да разпознае лицето от мъжки пол, заснето на него, тъй като познава Т. отпреди. Показанията в тази им част кореспондират с признанието на Т., че той е лицето от мъжки пол на записа, както и с казаното от вещото лице Й. в съдебната зала, че записът дава възможност да се разпознае лицето на записа от лица, които са негови близки и/или познати. Показанията на Т. в останалата им, визирана по-горе част, влизат в остър конфликт със заключенията на две видеотехнически експертизи, които са категорични - поради качеството на записа и отдалечеността от заснетите събития не може да се види и индивидуализира нито предмета, който Т. държи в ръцете си, нито да се индивидуализират действията му в тревната площ. След като двама експерти в изследваната област, ползващи специални софтуерни продукти, позволяващи увеличаване на кадрите и изчистването им от дефекти, не могат да индивидуализират товара и поведението на заснетото лице, недостоверно е твърдението на Т., че той може да стори това. Съдържащите се в експертизите изводи кореспондират изцяло и с личните възприятия на този състав при възпроизвеждане на записа в съдебна зала, на който запис дори не е убедително и ясно видимо, че лицето от мъжки пол носи нещо в ръцете си, да не говорим какво точно носи и какви действия извършва преди първото си излизане от тревната площ, и какви действия извършва при повторното си навлизане в нея. Очевидно, показанията на полицейския служител,

ангажирал се с похвална активност спрямо казуса, са повлияни от събитията, случили се в следствие и неотразени на записа от камерата – намирането на черна пластмасова кофа в тревната площ, в която преди това Т. се е намирал. И въз основа на тези последващи събития и оперативната информация, с която Т. твърди, че е разполагал, свидетелят е *предположил*, че поведението на подсъдимия, заснето на записа е свързано с откритата кофа, пълна с наркотични вещества. Но, ако е допустимо свидетел да си служи с предположения, съдът няма право на това и окръжният съд с основание е отрекъл възможността обвинението да се счете за доказано на базата на показанията на Т., които влизат в конфликт с останалите доказателства по делото. В аспекта на анализа на записа от камерата и какво се вижда на него, тук е мястото да се прокоментира и протоколът за оглед на това вещественото доказателство – 1бр. компакт диск DVD + R съдържащ запис от 13.10.2019г. в интервала 15.03.30ч. - 16.36.00ч. /л.70 – л.90 от д.пр./, който законосъобразно е изключен от доказателствения материал като опорочен. Не може да не направи впечатление, че казаното от св. Т. в показанията му за това какво той е видял на записа е възпроизведено буквално в протокола като виждащо се и от поемните лица при огледа, но с категоричност е установено, че поемните лица всъщност нищо не са видели. Разпитани в първата инстанция, поемните лица И. Д. и С. С. заявяват, че и двамата не са присъствали на огледа на вещественото доказателство, не са виждали записа, логично и не знаят дали отразеното в протокола като техни възприятия отговаря на действителността. Протоколът не е изготвен в тяхно присъствие, подписан е много след изготвянето му и им е предоставен за запознаване почти три години по - късно, малко преди разпита им на 05.03.2021г. в съдебно заседание. В заключение, драстични нарушения на процесуалните правила, разписани в чл.110 от НПК, са допуснати, поради което протоколът и отразеното в него не може да се ползва за нуждите на процеса. Посочените процесуални правила важат и по отношение на оглед на предмети - веществени доказателства, които са предадени с протокол за доброволно предаване, какъвто е настоящият случай, като задължително е било диска да бъде внимателно огледан, в присъствието на две поемни лица, с подробно описание на видяното при огледа. И след като тези изисквания не са спазени, резултатите от порочно извършеното процесуално – следствено действие не могат да се ползват, в това число и в евентуална подкрепа на показанията на св. Т..

Свидетелите Б. и Г., подчинени на св. Т. и изпълняващи неговите разпореждания, обективно и добросъвестно съобщават, че в нито един момент не са възприели Т. в тревната площ, намираща се срещу ул. „*, №109, не са възприели дали и какви действия е извършвал там, не са видели да е държал в ръцете си „нещо“ и какво е то. Поради това показанията им поначало не могат да послужат като подкрепящи обвинителната теза и в частност да допринесат за решаване на спорния по делото въпрос - за авторството на деянието. Казаното от тези свидетели обаче, преценено в контекста на показанията на Н.С. – поемно лице, поставят пред този състав редица

нови въпроси относно процесуалната годност на извършения оглед на местопроизшествие / протокол с фотоалбум - л.32 – л.35 от дос. пр./, в аспекта на законовите изисквания по чл.156, ал.1 и ал.3 от НПК. Чистосърдечно Б. и Г. свидетелстват, че под ръководството на св. Т., на три пъти / Г. първоначално сам, а после заедно/ са обходили района с тревната площ, намираща се срещу къщата на ул. „*“ №109 и в близост до ореховото дърво, добре видимо на кадрите от видеозаписа. Те са действали с цел да намерят следи от престъпление, като са оглеждали указаният им от Т. периметър, търсели са и са намерили предмети, пряко свързани с инкриминираното престъпление. Вместо обаче да оставят местопроизшествието автентично, така, както са го намерили / чл.156, ал.3 от НПК/, и Б., и Г. признават, че не само са махнали боровите клонки, покриващи кофата, но и са местили същата и са извадили намиращото се отгоре спортно горнище, за да видят съдържанието на кожата отвътре. Признатото неправомерно въздействие върху местопроизшествието дава логично обяснение и за казаното от поемното лице С., че не е присъствал на оглед на спортно горнище, като при предявяването на фотоалбума към протокола за оглед заяви, че такова спортно горнище на мястото не е имало, не му е показвано като намерено там – било в кофата или извън нея. С. бе категоричен и че не е присъствал на изследване с полеви наркотест на тревистата маса, каквото пред неговите очи не е извършвано. Или, протоколът за оглед на местопроизшествие в частта му относно оглед на 1бр. спортно горнище в сиво, синьо и черен цвят, размер „М“ и отразеното изследване с полеви наркотест на намерената тревиста маса е опорочен, тъй като тези действия са извършени в нарушение на чл.156, ал.1 от НПК - в отсъствието на едно от поемните лица. Функцията на поемните лица като участници в действията по разследването и особено в такива като оглед на местопроизшествието, което е от категорията на неотложните и с невъзможност от повтаряне в по-късен момент следствени действия, е да осигурят граждански контрол по законосъобразното извършване на огледа на местопрестъплението. Тяхното присъствие и лично възприятие е необходимо с оглед доказването на определени факти, които интересуват наказателния процес, затова годността на съответния протокол се определя не от формалното наличие на подпис на протокола, а от действителното участие на едно лице в съответното действие по разследването. А очевидно участието на С. не е било пълноценно и по време на всички извършени от разследващите действия.

Дори да се счете, че анализирания до сега пороци не са дотам съществени, тъй като от показанията на Г. и Б. може да се заключи, че спортно горнище е имало на местопроизшествието, както и че полеви наркотест е извършен, предвид и факта, че такъв е приложен по делото /л.31 от дос. пр./, за този състав възниква основателно съмнение, в контекста на изискванията на чл.110 и конкретно ал.2 и ал.3 от НПК, за това как и къде са се съхранявали намерените и иззети на 13.10.2019г. веществени доказателства и конкретно намерената тревиста маса, респективно, имало ли е

неправомерно въздействие върху последната, запазила ли е тя първоначалното си състояние, или е била повредена и/или изменена. Видно е от протоколите за оглед на местопроизшествие и на веществени доказателства / л.95 – л.102 от дос. пр./ и фотоалбумите към тях, а следва и от показанията на С., че иззетите веществени доказателства не са били опаковани и запечатани по надлежния процесуален ред, с поставени лепенки и печати с дати и подписи на длъжностни лица - разследващ, технически помощник и две поемни лица. Вместо да се вземат мерки веществените доказателства да се съхранят във вида, в който са намерени и да се ограничи страничен достъп до тях, те са превозвани до зеленчуков магазин в края на града, на кантара на който магазин тегленето на кофата и трите полиетиленови чанти е извършено според св. С., който бе категоричен, че на място претегляне не е извършено, а Г. и Б. заявиха, че по-скоро претегляне на местопроизшествието не е правено. Никой от разпитаните и присъствали на огледа не можа да каже какво се случило с веществените доказателства след изземването и притеглянето им, а по делото няма писмени доказателства за това как, кога и на кого са предадени за съхранение те, за да може се отрече извън всяко съмнение идентичността между намереното при огледа на местопроизшествието и експертно изследваното три месеца по-късно. Следите на намерената на 13.10.2019г. зелена тревиста маса се губят от момента на огледа и изземването им от местопроизшествието до огледа на 07.11.2019г. Налице са само два приемо – предавателни протоколи /л.103, л.104 от дос. пр./, изготвени далеч след изземването на веществените доказателства /от 15.11.2019г. и 11.06.2020г. / за предаване от разследващ полицаи на домакин и обратно на част от иззетите в рамките на разследването веществени доказателства, като в тези протоколи тревиста маса и полиетиленови чанти с тревиста маса не са описани да се предавани на съхранение. От отразеното в протокола за оглед на веществени доказателства и снимковият материал към него /л.95 – л.102 от дос. пр./ ясно личи, че веществените доказателства не са огледани, описани и обозначени /обекти от 1 – до 5/ непосредствено или на близка дата след изземването им и *във вида, в който са намерени*, а месец по-късно *и то след като върху тях очевидно е оказвано въздействие*, което до изменение на вида, качеството и количеството на тревистата зелена маса е довело. Кой, кога, къде и в рамките на каква процедура е извършил прехвърлянето в кашони на намерената в черната кофа и в полиетиленовите пликове тревиста маса, както и кой, кога и в каква процедура е извършил „проветряването“ и „изсушаването“ ѝ не е ясно, тъй като протоколи за извършване на такива процесуални действия по смисъла на чл.128 от НПК не са изготвяни. Посоченото е пречка да се провери дали точно иззетата на местопроизшествието тревиста маса е изсушена и в последствие предадена за експертно изследване. А, както правилно е отбелязал и окръжният съд, органите по разследването не са били нито компетентни, нито оправомощени да извършват изсушаването, защото такава процедура не е била разписана в Наредба за условията и

реда за съхраняване и унищожаване на наркотични вещества, растения и прекурсори и вземане на представителни проби /Д.В, бр. 18/2006г./, нито в Наредбата за условията и реда за експертно изследване на наркотичните вещества и прекурсори, нито в ЗКНВП. Наредбата за условията и реда за изземване, съхраняване, унищожаване и предоставяне за научна дейност на наркотични вещества и растения и за вземане на представителни проби от тях / Д.В, бр.26/2000г./, в изпълнение на изискванията на която, според протокола за оглед действията са извършени, също не предвижда изсушаване на тревистата маса от органите на разследването. Да не говорим, че според чл.6, ал.1 от нея до предаването за изследване на иззетите наркотични вещества и/или растения, органите, които са ги иззели, ги съхраняват при осигурена охрана в метални каси и шкафове или в специално оборудвани помещения – изисквания, които очевидно не са били спазени или поне писмена следа за спазването им по делото няма.

Всичко казано до тук, извън очевидните затруднения на държавното обвинение да докаже по несъмнен начин авторството на деянието, внася съмнение и в предмета на престъплението, както правилно е посочено и в мотивите към атакуваната присъда. За това съмнение, което съдът е длъжен да коментира в полза на подсъдимото лице, допринасят още две обстоятелства. Първо, фактът, че на огледа на местопроизшествието в джоба на спортното горнище не е намерена тревиста маса, а в протокола за оглед на веществени доказателства „намерената“ / неясно от кого и кога/ в джоба трева вече е извадена, изсушена и изсипана в кашон, без да е отразено от кого и кога това действие е извършено, а тази тревиста маса дори не е била претегляна никога преди експертното ѝ изследване. Да не говорим, че прокуратурата сама признава, че не е могла да свърже спортното горнище с подсъдимия Т., но въпреки това го е привлякла към отговорност и за намереното в неговия джоб, без в обвинителния акт или в пледоариите пред съда да се излагат доводи за знанието на Т., че държи наркотици и в дреха, която дори не е негова. Второ, изсушена вече, според протокола за оглед от 07.11.2019г., е тревистата маса, което предполага снижаване на теглото ѝ в сравнение с първоначално измерените / в зеленчуков магазин и на инкриминираната дата/ мокри глави от растение. Но, както обективно е забелязал и окръжния съд, теглото на „изсушената“ тревиста маса расте, а не както е логично да се случи – да намалява. И така мократа тревиста маса в черната полиетиленова торба, след като е изсушена, е нараснала от 210гр. на 220 гр., в синята торба е нараснала от 120гр. на 130гр., а в жълтата от 90гр. на 100гр. Неправилно в протеста се сочи, че посочената констатация е без правно значение, защото за марихуана с по-ниско тегло от измереното при огледа на местопроизшествието Т. е привлечен към наказателна отговорност. Въпросът не е в това за държане на какво количество наркотици Т. е привлечен към отговорност, а дали иззетите от местопроизшествието веществени доказателства са идентични с тези, които са били предмет на оглед и на изследване от експерт и то след като са били запазени и съхранявани от компетентен орган при спазване на изискванията на НПК, за да се

запази автентичното им състояние, вид, тегло, тегловни проценти на наркотично вещество в тях. Категоричен, положителен отговор на този въпрос не може да се даде, поради липсата на доказателства, въз основа на които да се проследи движението, съхранението и идентичността между иззетите на местопроизшествието и изследваните от физикохимическата експертиза веществени доказателства.

В противовес на дискредитираните обвинителни доказателства по делото са налични обясненията на Т.. Известна е тяхната процесуална порода – средство за защита, но и годно доказателствено средство, кредит на доверие на което няма как да се отрече, ако съдържащото се в тях не се опровергава *по категоричен начин* от други годни доказателства и доказателствени средства. И така, признаващ от самото начало на процеса, че той е лицето от мъжки пол, заснето от камерата, Т. твърди, че се е придвижил пеша до ул. „*“, по черен път, водещ до/от *, намиращ се на около 500м. Не отрича и, че минавайки през тревната площ, обрасла с храсти и висока трева е носел в ръцете си товар - черен найлонов чувал с боклуци, който е изхвърлил в тревата и че повторно е навлизал в тревната площ, за да разсее и да си играе с неговото непослушно, сучаещо дете. Нито едно от останалите събрани по делото доказателства, които съдът ползва по изложените по-горе съображения, не влиза в пряко противоречие с казаното от Т. и не го опровергава. Приятелката на Т. и на фактическата му съпруга – св. Р., не е видяла Т. да носи нещо в ръцете си, още по-малко това да е черна пластмасова кофа, която да оставя, после да се връща в тревата и да заравя под борови клонки. Изпратените за изпълнение на полицейска акция Г. и Б. са видели Т. с празни ръце и извън тревната площ. Т. е могъл да види на записа от камерата в тревната площ Т. да носи нещо, да го оставя и после да се връща в тревата и да кляка, но до там. Същото на записа са видели и видеоекспертите, които обективно отказват да си служат с предположения за това какъв е товара в ръцете на Т. и какво прави той в тревната площ, защото тези обстоятелства на записа не са видими. Извод за досег на Т. с наркотични вещества не може да се изведе и от проведените действия по реда на ЗМВР, протоколи от които са приложени по делото. Нищо забранено за притежаване, в това число и наркотични вещества в дома и автомобила на Т. не е открито, като несериозно е и ненужно е да се коментира казаното от Т., че частици от марихуана е видял в едно чекмедже, но не е предприел действия по реда и начина, предвиден в НПК да закрепи видяното със съответните процесуални средства. Няма как да бъдат оборени показанията на фактическата съпруга на Т., че последният никога не е имал досег с наркотични вещества, както и заявеното от двамата, че намерената в дома им везна св. С. използва, за да претегля храната си, след като по тази везна следи от наркотични вещества също не са установени.

Да, житейски нелогично и морално укоримо звучи тезата за изхвърляне на отпадъци, носени от Т. от * до тревните площи срещу ул. „*“. Но, житейските аргументи, изолирани и ненамиращи подкрепа в доказателствата по делото не са

достатъчни да се заключи, че по несъмнен и категоричен начин е доказана причастността на подсъдимия към намерената в тревната площ кофа и съдържащото се в нея. Следва да се припомни и виждането в съдебната практика, според което оборването на защитната теза на едно подсъдимо лице, и то не с правни, а с житейски аргументи, не е достатъчно за осъждането му, в случай, че липсват категорични и то положителни доказателства за съпричастността му към деянието, каквито в казуса няма. Прокуратурата носи доказателствената тежест в процеса и не е положила усилия да ангажира годни и категорични доказателства за виновността на подсъдимия. Не са предприети действия по установяване и изземване на дактилоскопни следи по кофата например, не е огледан и заснет района в цялост, за да се опровергае тезата, че като нерегламентирано сметище тревната площ към октомври 2019г. се е ползвала. А в тази насока са свидетелствали не само подсъдимия, но и Б. и Г., които заявяват, че боклуци е имало, макар и основно като строителни материали да ги квалифицират, а че като сметище за отпадъци тревната площ се е ползвала към инкриминираната дата свидетелства пред тази инстанция и св. С.. Това, че района около кофата не е обследван и онагледен във фотоалбума прави невъзможно към днешна дата да се провери версията за изхвърлен от Т. черен чувал с боклуци в тревната площ, а и такъв чувал никой към онзи момент не е търсил, поради което няма как да се заключи с категоричност, че не е имало. На изложените в протеста житейски аргументи биха могли да се противопоставят идентични по характера им доводи. Например, че едва ли в присъствието на странично за семейството лице /св. Р./ и на малолетното си дете, Т. ще предприема действия по извършване на престъпно деяние. И още, към момента на пристигане на фактическата съжителка на подсъдимия на ул. „*“ не са били налице никакви обективни пречки Т. да вземе кофата с наркотика и да го сложи в автомобила, управляван от С. и така да предотврати намирането на кофата, било от полицаи /за провежданата от които акция той не е знаел/, било от случайни лица, но такива действия от него не са предприети.

Допълнителен и то солиден правен аргумент, разколебаваш сериозно обвинителната теза бе изложен в пледоариите от защитата на Т.. Свидетелят Т. твърди, че там, където Т. е клекнал при повторното си навлизане в тревната площ е била намерена и черната кофа с тревистата маса в нея, което е предположение, тъй като на огледа Т. не е присъствал, според показанията му. Свидетелите Г. и Б. заявяват, че са търсели, където Т. им е указвал, но те не са видели нито Т. по време на престоя му в тревната площ, нито са гледали записа от камерите, поради което не могат да свидетелстват обективно, че където Т. се е намирал, там са намерили и кофата. Анализът на доказателственият материал в неговата цялост говори, че с необходимата категоричност такъв извод не може да се направи. Кадрите от записа приключват в 16.36.03 часа, като на последните от тях / в отрязъка от време 16.15.37 – 16.36.03 часа/ са видни частично действията на Б. и Г.. Видно е, а и в изготвеното в тази инстанция заключение е отразено, че в

16.15.37 часа лице от мъжки пол, за който е установено от свидетелските показания, че е св.Г., слиза от джип, насочва се към мястото, *където преди това другото лице /Т./ е оставил обект* с неустановена форма и съдържание, *но не открива нищо на това място и си тръгва*. В този смисъл са и показанията на св. Г.. В 16.28.51 часа две лица от мъжки пол / Г. и Б., според заявеното от тях/ отново навлизат в тревната площ, едновременно обхождат терена и отново *не намират нищо*. След това *преместват полицейския автомобил няколко метра напред, след ореховото дърво и в дясно от него*, отново навлизат в тревната площ и претърсват района, като записа свършва до тук и липсват кадри, на които да е видно намирането на черна кофа и къде точно тази кофа е намерена. Огледът на местопроизшествието е започнал 2ч. и 30 минути след отразеното на последният кадър от записа, а в протокола е отразено само, че на 11м. в дясно от ореховото дърво кофата е открита, без да е възможно на базата на наличните доказателства да се заключи, че на 11м. вдясно от дървото Т. е оставил нещо при първото си излизане от тревната площ, или, че го е преместил на това място при повторното си влизане в нея. Тоест, къде спрямо местонахождението на Т. полицейските служители са намерили черната кофа с тревиста маса вътре не може да се установи, поради което не може да се каже с категоричност, че кофата е намерена там, където преди това Т. се е намирал. По - скоро обратният извод от снимковият материал може да се изведе. Видно е от извлечените от записа кадри, отразени в изготвената в първата инстанция експертиза, че при първоначалното си местонахождение в тревната площ, Т. се намира в ляво спрямо ореховото дърво / кадри на л.104 – гръб от НОХД/. Отново в ляво на дървото Т. навлиза и кляка в тревата, видно от кадрите на л.107 от НОХД и от лявата му страна излиза от тревната площ на пътното платно. Сред извлечените кадри липсват такива, показващи Т. да се е намирал на 11м. вдясно от ореховото дърво, там, където според протокола за оглед на местопроизшествие кофата е намерена.

Вярно е казаното от прокуратурата, че за времето на записа друго лице, освен Т. не е заснето да се е намирало в тревната площ. Но, и множество други варианти са възможни - друго лице, в часовете преди отразените на записа или в дните преди инкриминирания, да е оставило кофата с тревистата маса, покривайки я с борови клонки и със своя дреха, а на такъв аргумент доказателствата по делото не могат да се противопоставят. Именно затова и този съд заключава, че авторството на деянието в лицето на подсъдимия Т. не е доказано по несъмнен и категоричен начин, така, както законът изисква, а поради порочността в част от извършените процесуално – следствени действия и предметът на престъплението не може да се установи със същата необходима категоричност.

Макар и не като основен довод за оправдаването на подсъдимия, но за пълнота на изложението, ще се отбележи също, че нито една данна няма по делото, дори и да е държал наркотични вещества на инкриминираната дата, Т. да е имал цел да ги

разпространява. Прокуратурата не е ангажирала нито един свидетел, който да заяви, че Т. разпространява наркотични вещества. Дори свидетелят Т., лицето, силно ангажирано с полицейската операция по залавянето и установяването на Т. като извършител на престъпление, еднопосочно и трайно свидетелства за получени оперативни сигнали, че Т. пуши марихуана, а не че разпространява такава, което кореспондира и с факта, че досъдебното производство първоначално е образувано за престъпление по чл.354а, ал.3, т.1 от НК. В дома, в дрехите и в автомобила на Т. не са намерени и обичайно индикиращи разпространителска цел найлонови пликчета за дозиране на наркотика, електронна везна *със следи от марихуана по нея*, други наркотични вещества и т.н. На този фон единствено количеството наркотично вещество, макар да не е незначително, не може да е решаващ мотив да се счете, че Т. цели да разпространява наркотични вещества, особено ако се даде вяра на св. Т., че Т. често пуши марихуана, а намерената не е само негова, а общо отглеждана със св. К..

В заключение и по изложените мотиви, атакуваната присъда е правилна и законосъобразна и като такава следва да се потвърди, поради което и на основание чл.334, т.6 вр. с чл.338 и от НПК, ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 260024/ 04.06.2021г., постановена по НОХД № 270/2020г., с която Окръжен съд – Хасково.

РЕШЕНИЕТО подлежи на протест и обжалване в 15 – дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено пред ВКС на Република България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____